

MARSZAŁEK

Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Toruń, dn. 18 października 2016 r.

ŚG-I-W.7222.3.2016.SN

DECYZJA

Na podstawie:

- art. 155 w związku z art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.),
- art. 192 i art. 378 ust. 2a pkt 1, ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672 ze zm.)

po rozpatrzeniu

wniosku Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego „HANZA” Sp. z o. o., ul. Ceramiczna 6h, 87-100 Toruń z dnia 30 marca 2016 roku w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego, wydanego decyzją Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 19 maja 2008 roku, znak ŚG.I.hf.760-1/7/08 (ze zm.), w związku z eksploatacją instalacji do wytwarzania, przy zastosowaniu procesów chemicznych, podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej, tj. instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego, zlokalizowanej w Toruniu przy ulicy Ceramicznej 6h

orzekam

zmieniam za zgodą Strony pozwolenie zintegrowane wydane decyzją Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 19 maja 2008 roku, znak ŚG.I.hf.760-1/7/08, zmienione decyzją Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 31 grudnia 2015 roku, znak ŚG-IV.7222.77.2014.SN, wydane dla Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego „HANZA” Sp. z o. o., ul. Ceramiczna, 87-100 Toruń w związku z eksploatacją instalacji do wytwarzania, przy zastosowaniu procesów chemicznych, podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej, tj. instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego, zlokalizowanej w Toruniu przy ulicy Ceramicznej 6h, w następującym zakresie:

1. Zmienia się punkt I. decyzji, w ten sposób, że otrzymuje on następujące brzmienie:

Udzielam Przedsiębiorstwu Produkcyjno Usługowo Handlowemu „HANZA” Sp. z o. o., ul. Ceramiczna 6h, 87-100 Toruń pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji do wytwarzania, przy zastosowaniu procesów chemicznych, podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej, tj. instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego i siarczynu sodowego.

2. Zmienia się punkt II. decyzji oraz następujące jego podpunkty, w ten sposób, że otrzymują one następujące brzmienie:

II. Określam rodzaj prowadzonej działalności i warunki eksploatacyjne instalacji

Instalacja do produkcji wodorosiarczynu sodowego i siarczynu sodowego Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego „HANZA” Sp. z o. o. przy ul. Ceramicznej 6h w Toruniu zlokalizowana jest na działkach nr: 72/9, 99/39, 99/41, 99/42, 99/43 obręb 42 w północno-wschodniej części miasta Torunia.

W bezpośrednim sąsiedztwie nieruchomości znajdują się tereny użytkowane na cele przemysłowe i składowe. Jedynie w kierunku północnym, w odległości około 1 km znajduje się nasadzeniowa kultura leśna z przewagą sosny. W kierunku południowym w odległości około 500 m przebiega linia kolejowa Toruń i Sierpc.

II.1. Rodzaj prowadzonej działalności

W instalacji produkowany jest wodorosiarczyn sodowy i siarczyn sodowy.

Wodorosiarczyn sodowy jest otrzymywany z tlenku siarki (IV) (dwutlenku siarki) powstającego ze spalania siarki i jego absorpcję w roztworze wodorotlenku sodowym lub węglanu sodowego. Surowcami do produkcji wodorosiarczynu sodowego są: siarka, 50% roztwór wodorotlenku sodowego lub stały węgiel sodowy, ługi po wirówce z produkcji siarczynu sodowego i woda; produktem ubocznym jest ok. 50 % kwas siarkowy.

Bezwodny siarczyn sodowy jest otrzymywany w wyniku reakcji roztworu wodorosiarczynu sodowego z roztworem wodorotlenku sodowego z równoczesną krystalizacją z roztworów siarczynu sodowego. Kryształy po oddzieleniu na wirówce i po wysuszeniu stanowią produkt. Ługi po wirówce, będące nasyconym roztworem siarczynu sodowego, są kierowane do procesu produkcji wodorosiarczynu sodowego. Surowcami do produkcji bezwodnego siarczynu sodowego są: roztwór wodorosiarczynu sodowego i 50% roztwór wodorotlenku sodowego; produktem ubocznym są ługi po wirówce w całości zastosowane w produkcji wodorosiarczynu sodowego. W produkcji nie powstają odpady technologiczne.

II.2. Charakterystyka instalacji

II.2.1. W skład instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego lub siarczynu sodowego wchodzi:

- dwa zbiorniki magazynowe siarki płynnej o pojemności po 40 m³,
- boks magazynowy na siarkę stałą o pojemności 150 Mg,
- piec obrotowy do spalania siarki, o wydajności około 500 kg/h spalanej siarki,
- dopalacz,
- kocioł parowy zastosowany jako wymiennik,
- płuczka gazów (objętość roztworu około 1 m³), zlokalizowana na „tacy ekologicznej”,
- reaktor - absorber I stopnia - absorber pięciopółkowy o natężeniu zraszania 150 m³/h, sprawności 90 %,
- reaktor – absorber II stopnia, absorber 5 półkowy, natężenie zraszania 150 m³/h, sprawność II stopnia 96-98%,
- wentylator wyciągowy typu WP 25, wydajność wentylatora 6120 m³/h (1,7 m³/s),

- odkraplacz,
- komin z PCV o wysokości 25 m i średnicy 0,5 m,
- silos magazynowy węgla sodowego o pojemności 55 m³,
- trzy zbiorniki magazynowe ługu sodowego (NaOH) o pojemności 32 m³ każdy (zbiorniki podlegają pod dozór UDT),
- cztery zbiorniki magazynowe produktu (roztworu wodorosiarczynu sodu) o pojemności 40 m³ każdy (zbiorniki podlegają pod dozór UDT),
- pompa ługu sodowego,
- pompa wodorosiarczynu sodowego,
- dwa reaktory ciągle z mieszadłem do otrzymywania kryształów siarczynu sodowego o pojemności 9 m³ każdy,
- wirówka o działaniu ciągłym,
- suszarnia kryształów bezwodnego siarczynu sodowego o działaniu ciągłym,
- sito separator kryształów,
- zbiornik ługów po wirówce, roztworu siarczynu sodowego o pojemności 40 m³,
- dwa silosy dla magazynowania bezwodnego siarczynu sodowego o pojemności 9 m³ każdy,
- taca ochronna ze studnią zbiorczą wyposażoną w pompę, pojemność tacy wynosi około 180 m³ (co stanowi ponad 50 % pojemności zbiorników magazynowych),
- stanowisko rozładunkowe kolejowe oraz załadunkowo/rozładunkowe dla autocystern (zbudowane w formie chemoodpornych tac ze sływem grawitacyjnym do tacy pod instalacją).

II.2.2. Wytwarzanie dwutlenki siarki

Dwutlenek siarki jest otrzymywany przez spalanie siarki w specjalnym, obrotowym piecu. Siarka jest tam spalana w powietrzu do dwutlenku siarki. W procesie otrzymywania gazowego SO₂ jest stosowana głównie siarka ciekła. Siarka dostarczana jest ogrzewanymi i izolowanymi wagonami, cysternami kolejowymi lub cysternami samochodowymi. Do magazynowania siarki przewidziano dwa zbiorniki izolowane i podgrzewane, posadowione na wyizolowanej od gruntu posadzce. W trakcie rozruchu instalacji ze stanu zimnego dla uzyskania właściwych parametrów całego węzła i uzyskania wystarczających ilości pary grzewczej stosowana będzie w węźle spalania siarka stała. Proces spalania siarki jest egzotermiczny i dostarcza znaczne ilości ciepła. W celu uzyskania efektu pełnego i całkowitego spalania siarki zastosowano dodatkowe urządzenie dopalające, wygrzewające strumień gazów technologicznych. Po piecu znajduje się kocioł do odzysku ciepła i produkcji pary technologicznej. Odzyskane ciepło w postaci pary technologicznej p=5 atn wykorzystywane jest do ogrzewania zbiorników siarki ciekłej, przewodów technologicznych, nagrzewania siarki w wagonie/cysternie oraz do innych celów technologicznych i socjalnych. Proces spalania siarki prowadzony jest w piecu obrotowym i dopalaczu w wysokiej temperaturze, uzyskiwane gazy zawierają na ogół 3-6% obj. SO₂ i niewielkie ilości trójtlenku siarki (SO₃). Ochłodzone gazy do temperatury około 220 °C po kotle parowym (wymyenniku ciepła) są kondycjonowane w wierzy płucząco-chłodzącej. Powstające w płuczce niewielkie ilości roztworu kwasu siarkowego (o stężeniu ok. 50% H₂SO₄) stanowią handlowy produkt uboczny, sprzedawany kontrahentom. Po schłodzeniu do odpowiedniej temperatury gazy technologiczne podawane są do absorberów instalacji wytwarzania wodorosiarczynu sodu.

II.2.3. Otrzymywanie wodorosiarczynu sodowego

Wodorosiarczyn sodowy jest otrzymywany w wyniku absorpcji gazów, zawierających dwutlenek siarki, w roztworze wodorotlenku sodowego lub węglanu sodowego. Reakcja ta zachodzi w wieży absorpcyjnej, zraszanej roztworem obiegowym (I stopień absorpcji). Roztwór obiegowy stanowi mieszanina wodorosiarczynu sodowego i wodorotlenku sodowego lub mieszanina wodorosiarczynu sodowego i węglanu sodowego. W celu uzyskania odpowiedniego stężenia roztworu wodorosiarczynu sodowego, dodatkowo po uzyskaniu odpowiedniego pH dozuje się określoną ilość stężonego wodorotlenku sodowego lub węglanu sodowego. Absorpcję prowadzi się do uzyskania założonych parametrów, a następnie gotowy produkt okresowo odpompowuje się do zbiorników magazynowych. W celu zapewnienia właściwego stopnia sprawności procesu i zapewnienia warunków ochrony środowiska gazy odlotowe po pierwszym stopniu absorpcji kierowane są do drugiego stopnia absorpcji, gdzie następuje pochłanianie nieprzereagowanej części SO_2 w obiegowym roztworze siarczynu sodowego i wodorotlenku sodowego lub węglanu sodowego. Do tego stopnia absorpcji wprowadza się w całości roztwór powstający jako produkt uboczny w produkcji bezwodnego siarczynu sodowego, zawierający nasycony roztwór siarczynu sodowego. Roztwór absorpcyjny z tego stopnia absorpcji jest używany do uzupełniania obiegowego roztworu pierwszego stopnia absorpcji. Gazy odlotowe z drugiego stopnia absorpcji kondycjonowane są w odkraplaczach usuwających resztki mgły i kropel ze strumienia gazowego i odprowadzane do atmosfery emitorem o wysokości 25 m i średnicy wylotowej 0,5 m.

II.2.4. Otrzymywanie bezwodnego siarczynu sodowego

Bezwodny siarczyn sodowy otrzymywany jest w jednym z dwóch reaktorów, wyposażonych w pionowe mieszadło, w procesie ciągłym, w wyniku reakcji roztworu wodorosiarczynu sodowego z roztworem wodorotlenku sodowego z równoczesną krystalizacją z roztworów siarczynu sodowego. Zawiesina kryształów w roztworze kierowana jest w celu ich rozdzielenia w sposób ciągły do wirówki sedymentacyjnej. Kryształy po oddzieleniu na wirówce kierowane są w celu wysuszenia do suszarni i po wyselekcjonowaniu na separatorze stanowią produkt – bezwodny siarczyn sodowy. Ługi po wirówce, będące nasyconym roztworem siarczynu sodowego, są kierowane poprzez zbiornik magazynowy w całości do procesu produkcji wodorosiarczynu sodowego. W produkcji nie powstają odpady technologiczne.

II.3. Parametry produkcyjne instalacji

Instalacja pracuje w systemie ciągłym, przez 340 dni w roku.

Maksymalna wielkość produkcji w ciągu roku wyniesie:

- 22500 Mg 40 % roztworu wodorosiarczynu sodowego (NaHSO_3) tj. 9000 Mg/rok bezwodnego wodorosiarczynu sodowego,
- 1800 Mg bezwodnego siarczynu sodowego (Na_2SO_3).

II.4. Zużycie materiałów, surowców, paliw i energii

II.4.1. Zużycie materiałów i surowców

Ilość surowców wykorzystywanych w procesach produkcyjnych:

- siarka płynna zużycie 3555 Mg/rok (średnie zużycie 436 kg/h),
- wodorotlenek sodu zużycie około 5337 Mg/rok (średnie zużycie 654 kg/h), co daje zużycie równe około 10674 Mg/rok 50 % roztworu NaOH (średnie zużycie 1308 kg/h),
- węglan sodu (stosowany zamiennie z wodorotlenkiem sodowym) zużycie około 7076 Mg/rok (średnie zużycie 867 kg/h).

II.4.2. Zużycie energii

Instalacja do produkcji roztworu wodorosiarczynu sodowego i siarczynu sodowego zużywa energię cieplną w postaci pary nasyconej $p = 5$ atn na potrzeby ogrzewania zbiorników siarki ciekłej, zbiorników ługu sodowego, przewodów technologicznych, nagrzewania siarki w wagonie/cysternie oraz do celów technologicznych w instalacji bezwodnego siarczynu sodowego, głównie do suszenia kryształów bezwodnego siarczynu sodowego. Para używana jest także dla potrzeb socjalnych. Przy pełnej zdolności produkcyjnej obu skojarzonych ze sobą instalacji całość pary wodnej jest zagospodarowana do celów technologicznych i socjalnych, tj. 10260 Mg/rok (średnie zużycie 1257 kg/h).

W instalacji nie występują typowe źródła energii cieplnej. Zainstalowany w ciągu technologicznym za piecem obrotowym do spalania siarki i dopalaczem kocioł parowy firmy DANSTOKER typ TDC 3.0 t/h, jest wykorzystywany jako wymiennik ciepła do produkcji pary wodnej. Wykorzystywana w nim jest energia cieplna gazów odlotowych z pieca do spalania siarki do produkcji pary wodnej nasyconej $p = 5$ atn w ilości około 1257 kg/h. Wyprodukowana para bilansuje się z potrzebami i jest wykorzystana w całości do celów technologicznych i socjalnych instalacji; nie ma potrzeby dostarczania energii cieplnej z innych zewnętrznych źródeł ciepła.

Zużycie energii elektrycznej, głównie na napędy pomp i wentylatorów wyniesie około 71,67 kWh/tonę produktu, co przy zakładanej produkcji 9000 Mg/rok wodorosiarczynu sodowego oraz 1800 Mg/rok bezwodnego siarczynu sodowego daje w skali roku około 774 MWh.

II.4.3. Zużycie wody w instalacji

Woda na potrzeby technologiczne i socjalno-bytowe pobierana jest z istniejącej sieci wodociągowej należącej do firmy EDF Toruń S.A. z siedzibą: ul. Ceramiczna 6, 87-100 Toruń. Ilość zużywanej wody wyniesie łącznie 31010 m³/rok, tj. średnio 91,21 m³/dobę, w tym wody:

- do produkcji wodorosiarczynu lub siarczynu sodowego – 59,03 m³/dobę,
- do produkcji pary wodnej w kotle parowym i regeneracji kolumny jonitowej w stacji uzdatniania wody – 30,18 m³/dobę,
- na cele socjalno-bytowe – 2,00 m³/dobę.

II.5 Ścieki

Ścieki przemysłowe

W wyniku eksploatacji instalacji powstają ścieki związane z wykorzystaniem kotła parowego jako wymiennik ciepła. Powstawanie ścieków związane jest z zastosowaniem stacji uzdatniania wody (na potrzeby produkcji pary wodnej) typu EUROWATER SM\SG 41. Regeneracja stacji odbywa się wg zaprogramowanego cyklu, w wyniku czego powstaje średnio 0,5 m³ na dobę ścieków technologicznych (o podwyższonej zawartości jonów Ca²⁺, Mg²⁺ oraz zawierających NaCl) z usuwania twardości wody. Ścieki te są gromadzone w pojemnikach, a następnie spuszczone do instalacji ścieków przemysłowych należącej firmy EDF Toruń S.A. na podstawie zawartej umowy. W skali roku powstanie około 170 m³ ścieków przemysłowych.

Ścieki bytowe

Ścieki bytowe powstają w węzłach sanitarnych zaplecza socjalnego Zakładu, wyposażonych w zlewy, umywalki, natryski i ubikacje w ilości rocznej około 680 m³. Ścieki bytowe powstają niezależnie od warunków pracy instalacji i zgodnie z obowiązującym prawem nie podlegają określeniu warunków wprowadzania do środowiska, a tym samym nie wymagają pozwolenia na ich wprowadzanie do środowiska. Ścieki te systemem kanalizacji odprowadzane są do istniejącej miejskiej kanalizacji sanitarnej na podstawie pisemnie zawartej umowy z gestorem sieci.

Wody opadowe i roztopowe

Instalacja zlokalizowana jest na terenie wyposażonym w system kanalizacyjny, do którego są odprowadzane powstające w obrębie instalacji wody opadowe i roztopowe. Wprowadzanie ich do systemu kanalizacyjnego innego podmiotu nie jest szczególnym korzystaniem z wody w rozumieniu przepisów ustawy Prawo wodne, ilość wód opadowych i roztopowych odprowadzanych do systemu kanalizacyjnego innego podmiotu wynosi:

$$Q_{h,max} = 57,9 \text{ m}^3/\text{h}$$

$$Q_{sr,d} = 7,1 \text{ m}^3/\text{d}$$

$$Q_{r,max} = 3617,6 \text{ m}^3/\text{rok}$$

Ww. wody opadowe będą bezpośrednio wprowadzane do kanalizacji deszczowej firmy EDF Toruń S.A. na podstawie zawartej umowy.

II.6. Hałas

W otoczeniu instalacji nie znajdują się tereny podlegające ochronie w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). We wszystkich kierunkach znajdują się wyłącznie tereny przemysłowe niepodlegające ochronie. Występujące źródła hałasu na terenie instalacji Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego „HANZA” Sp. z o. o. zestawiono w tabeli:

Lp.	Symbol	Opis	L _{AW} [dB]	Czas pracy źródła hałasu w normowanym przedziale czasu odniesienia		L _{AWr} dzień [dB]
				pora dzienna (8 godzin)	Pora nocna (1 godzina)	
1	zw1	Wentylator WP25	92	8	1	92
2	zw2	Pompa na płuczce gazów	50	8	1	50
3	zw3	Pompa na absorberze 1 stopnia	50	8	1	50
4	zw4	Pompa na absorberze 2 stopnia	50	8	1	50
5	zw5	Pompa na zbiorniku siarki	50	8	1	50

Wykaz źródeł hałasu typu „liniowe” z podanym równoważnym poziomem dźwięku A – L_{AWew} [dB]

Lp.	Symbol	Opis	L _{WA} [dB]	Czas pracy źródła hałasu w normowanym przedziale czasu odniesienia		L _{AWr} dzień [dB]
				pora dzienna (8 godzin)	Pora nocna (1 godzina)	
1	zt1	transport kolejowy siarki	82	2	0	80
2	zt2	transport samochodowy siarki	86,5	3,5	0	83
3	zt3	transport samochodowy produktu (odbiór)	95	4	0	92

Dopuszczalny równoważny poziom dźwięku „A” mogący przenikać do środowiska na terenach chronionych akustycznie (najbliżej położonych terenach o zabudowie mieszkaniowo-usługowej) nie może przekraczać:

- L_{Aeq D} = 55 [dB] w przedziale czasu odniesienia równym 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym (przedział czasu od godz. 6⁰⁰ do godz. 22⁰⁰)
- L_{Aeq N} = 45 [dB] w przedziale czasu odniesienia równym 1 najmniej korzystnej godzinie nocnej (przedział czasu od godz. 22⁰⁰ do godz. 6⁰⁰).

II.8. Określam sposoby osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości

Wysoki poziom ochrony środowiska, jako całości, będzie osiągnięty poprzez stosowanie:

- rozwiązań organizacyjnych zapewniających:
 - właściwą kontrolę ilości i jakości substancji oraz energii niezbędnych dla realizacji działalności produkcyjnej,
 - właściwą kontrolę i ocenę przebiegu procesów produkcyjnych oraz stanu technicznego instalacji w celu zapewnienia optymalnego wykorzystania substancji i energii,
 - systematyczną kontrolę wielkości oddziaływania instalacji na środowisko jako całości oraz uwzględnianie jej wyników w sposobie eksploatacji instalacji,
 - systematyczną ocenę stosowanych rozwiązań technicznych w aspekcie ich standardu ekologicznego i technicznego, z uwzględnieniem aktualnego stanu wiedzy i praktyki przemysłowej, w tym rozwiązań odpowiadających wymogom najlepszej dostępnej techniki,

- identyfikowanie istotnych aspektów oddziaływania na środowisko i podejmowanie działań zapobiegających oraz zmniejszających to oddziaływanie,
- rozwiązań technicznych polegających na wykorzystywaniu:
 - efektywnych metod eliminowania i ograniczania zanieczyszczeń emitowanych do wszystkich elementów środowiska, ze szczególną preferencją rozwiązań pozwalających na odzyskiwanie substancji i energii,
 - systemu kontroli przebiegu procesu i pracy instalacji, dla zapewnienia stabilnej eksploatacji, wysokiej wydajności i sprawności w każdych warunkach przebiegu procesu,
 - urządzeń „końca rury” do oczyszczania gazów odlotowych,
 - metody efektywnego wykorzystania energii - prowadzony będzie odzysk ciepła z instalacji,
 - instalacja jest instalacją podciśnieniową,
 - zawartość studni zbiorczej „tacy ekologicznej” pod instalacją będzie na bieżąco odpompowywana do zbiornika produkcyjnego absorbera II stopnia, gdzie będzie zagospodarowana w całości do produkcji roztworu wodorosiarczynu sodowego.

W "tacy ekologicznej" pod instalacją (zbiorników produkcyjnych, surowca i produktu) w największym obniżeniu znajduje się zbiorcza studnia z zamontowaną na stałe pionową pompą chemoodporną z tworzywa sztucznego. W studni zbiorczej są zbierane wody opadowe. Są tu także odprowadzane ze stanowiska załadowniczego i wyładowniczego (kolejowego/ drogowego): kondensat wodny z rozgrzewania parą wodną cystern z siarką oraz skropliny z odkraplacza teflonowego.

Uprawniony obowiązany jest do:

- prowadzenia efektywnej gospodarki surowcowej i energetycznej oraz gospodarki substancjami niebezpiecznymi poprzez monitoring procesu
- prowadzenia przeglądów, remontów, konserwacji i diagnostyki urządzeń technicznych oraz instalacji technologicznych,
- utrzymywania instalacji w należyтым stanie technicznym,
- stałego podnoszenia kwalifikacji i poczucia odpowiedzialności pracowników za stan instalacji, otoczenia itd.,
- uregulowania odpowiednimi procedurami monitorowania procesów technologicznych oraz parametrów i warunków procesu,
- eksploataowania, w sposób gwarantujący optymalną skuteczność, urządzenia do oczyszczania gazów, odprowadzanych do powietrza.

3. W punkcie III. decyzji, określającym wprowadzanie do środowiska substancji i energii, zmienia się następujące podpunkty w ten sposób, że otrzymują one następujące brzmienie:

III.1.1. Dopuszczalne do wprowadzenia do powietrza rodzaje i ilości gazów w ciągu roku, łącznie z całą instalacją

Substancja zanieczyszczająca	Całkowita ilość substancji wprowadzanej do powietrza [Mg/rok]
Dwutlenek siarki	11,75

III.1.2. Dopuszczalne do wprowadzania do powietrza rodzaje i ilości gazów dla każdego źródła powstawania oraz miejsca wprowadzania

Nr emitora	Nazwa emitowanej substancji	Dopuszczalna wartość emisji pyłów i gazów z każdego emitora i ze źródła	Dane dotyczące emitora			
			wysokość	średnica	ilość gazów odlot. z emitora	czas pracy
		[kg/h]	[m]	[m]	[Nm ³ /h]	[h/rok]
E-1 (emitor odprowadzający gazy odlotowe z całej instalacji)	dwutlenek siarki	1,44	25	0,5	6120	8160

III.2.1. Ilość i rodzaj odpadów poszczególnych rodzajów, dopuszczonych do wytwarzania w ciągu roku

Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Ilość powstających odpadów
Odpady niebezpieczne		
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	0,2 Mg/rok
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	0,3 Mg/rok
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	0,020 Mg/rok
Razem odpadów niebezpiecznych		0,52 Mg/rok
Odpady inne niż niebezpieczne		
17 02 03	Tworzywa sztuczne	10,0 Mg/rok
17 04 05	Żelazo i stal	40,0 Mg/rok
Razem odpadów innych niż niebezpieczne		50,0 Mg/rok

III.2.2 Sposoby gospodarowania odpadami

Kod odpadów	Rodzaj odpadów	Dalszy sposób gospodarowania
Odpady niebezpieczne		
13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	Przekazywane firmom zewnętrznym posiadającym niezbędne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania, transportu i zbierania odpadów niebezpiecznych.
15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	Przekazywane firmom zewnętrznym posiadającym niezbędne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania, transportu i zbierania odpadów niebezpiecznych.
16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy (światłówki) inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Przekazywane firmom zewnętrznym posiadającym niezbędne zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie unieszkodliwiania, transportu i zbierania odpadów niebezpiecznych.
Odpady inne niż niebezpieczne		
17 02 03	Tworzywa sztuczne	Przekazywane firmom posiadającym pozwolenie na recykling.
17 04 05	Żelazo i stal	Przekazywane firmom posiadającym pozwolenie na recykling.

W przypadku generowanych przez Wnioskodawcę odpadów wytwarzający nie prowadzi procesów ich unieszkodliwiania. Odpady są przekazywane do specjalistycznych firm posiadających decyzje wymagane ustawą o odpadach.

III.2.3. Miejsce i sposób magazynowania odpadów

Odpady niebezpieczne

- Kod 13 02 08*, 15 02 02*, 16 02 13* - odpady są magazynowane selektywnie w zamkniętych, szczelnych, metalowych pojemnikach w wydzielonym pomieszczeniu na terenie warsztatu mechanicznego. Pojemniki z olejem odpadowym są opisane „OLEJ ODPADOWY” wraz z kodem odpadu. Pomieszczenie posiada szczelną posadzkę oraz instalację odprowadzającą ładunki elektryczności statycznej. W pomieszczeniu znajdują się materiały do zbierania ewentualnych wycieków olejów odpadowych

w ilościach dostosowanych do ilości magazynowanych olejów. Pomieszczenie jest zamknięte i niedostępne dla osób trzecich.

Odpady inne niż niebezpieczne

- Kod 17 02 03, 17 04 05 - odpady są zbierane w kontener lub luzem na terenie utwardzonym.

4. Pozostałe ustalenia decyzji Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 19 maja 2008 roku, znak ŚG.I.hf.760-1/7/08 (ze zm.), pozostają bez zmian.

UZASADNIENIE

Przedsiębiorstwo Produkcyjno Usługowo Handlowe „HANZA” Sp. z o. o. z siedzibą w Toruniu, ul. Ceramiczna 6h pismem z dnia 30 marca 2016 roku (data wpływu: 4 kwietnia 2016 roku) wystąpiło z wnioskiem o zmianę pozwolenia zintegrowanego wydanego decyzją Marszałka Województwa Kujawsko – Pomorskiego z dnia 19 maja 2008 r., znak: ŚG.I.hf.760-1/7/08, zmienione decyzją Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 31 grudnia 2015 roku, znak ŚG-IV.7222.77.2014.SN, wydanego w związku z eksploatacją instalacji do wytwarzania, przy zastosowaniu procesów chemicznych, podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej, tj. instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego, zlokalizowanej w Toruniu przy ulicy Ceramicznej 6h.

Zgodnie z § 1 pkt 4 ppkt 2 lit. f załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r., poz. 1169) dla instalacji do wytwarzania, przy zastosowaniu procesów chemicznych, podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej, tj. instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego i siarczynu sodowego.

Organem właściwym do zmiany pozwolenia zintegrowanego jest marszałek województwa, zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672 ze zm.) w związku z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 71).

Do pisma - wniosku załączono dokumentację opracowaną w marcu 2016 roku przez Przedsiębiorstwo Usługowe – EKOMARKA Kielbasa Józef ze Złotorii pn. „Załącznik do wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego dla instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego i siarczynu sodowego należącej do Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowego „HANZA” Sp. z o. o. z siedzibą: ul. Ceramiczna 6f, 87-100 Toruń”. Ponadto załączono kserokopię uiszczenia opłaty skarbowej oraz rejestracyjnej, która zgodnie z art. 210 ust 3a ustawy Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672 ze zm.) jest warunkiem rozpatrzenia wniosku o zmianę pozwolenia zintegrowanego.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2016 roku, znak ŚG-I-W.7222.3.2016.SN zawiadomiono Stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego oraz podano do publicznej wiadomości informację o zamieszczeniu danych o wniosku w sprawie zmiany pozwolenia zintegrowanego w publicznie dostępnym wykazie, a także o możliwości wnoszenia uwag i wniosków w terminie 21 dni od ukazania się zawiadomienia. Zawiadomienie to podano do publicznej wiadomości na tablicach ogłoszeń Urzędu Miasta Torunia, Wnioskodawcy – w miejscu realizacji inwestycji i Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Marszałkowskiego Województwa Kujawsko-Pomorskiego w Toruniu. W wyznaczonym terminie nie zostały wniesione żadne uwagi i wnioski do ww. sprawy.

Dnia 6 lipca 2016 roku organ wystąpił do Wnioskodawcy o uzupełnienie wniosku pod kątem merytorycznym w zakresie środowiska gruntowo-wodnego oraz gospodarki odpadami. Uzupełnienie wniosku zostało przesłane do tutejszego organu pismem z dnia 12 września 2016 roku.

Zmiana pozwolenia zintegrowanego wynika z przeprowadzonych zmian technologicznych w zakładzie, które spowodowały zwiększenie wydajności przedmiotowej instalacji co wiązało się ze zwiększonym zużyciem surowców, energii elektrycznej oraz ilości pobieranej wody.

W zakresie ochrony powietrza w dokumentacji stanowiącej wniosek o wydanie pozwolenia zintegrowanego przedstawiono oddziaływanie zakładu na stan zanieczyszczenia powietrza z uwzględnieniem wszystkich źródeł emisji Przedsiębiorstwa Produkcyjno Usługowo Handlowe „HANZA” Sp. z o. o., ul. Ceramiczna 6h w Toruniu, z wykorzystaniem referencyjnej metodyki określania stanu zanieczyszczenia powietrza.

Z przedstawionej dokumentacji wynika, że przedmiotowa instalacja IPPC nie powoduje przekroczeń:

- dopuszczalnych poziomów substancji określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031),
- dopuszczalnych wartości odniesienia, wyrażonych jako poziomy substancji w powietrzu, wynikających z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87).

Ze względu na wykonanie obliczeń rozprzestrzeniania zanieczyszczeń obrazującego oddziaływanie zakładu na stan zanieczyszczenia powietrza z uwzględnieniem wszystkich źródeł emisji, przy maksymalnej emisji stwierdza się, że przeprowadzone zmiany technologiczne związane ze zwiększeniem wydajności instalacji IPPC, spełniają kryteria określone ww. rozporządzeniami i nie powodują przekroczeń standardów jakości środowiska.

Odpowiedzialność za przedłożone dane i obliczenia, a w szczególności przyjęte do obliczeń warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza, wielkość emisji i wykonane obliczenia rozprzestrzeniania ponosi autor opracowania.

W zakresie gospodarki odpadami zmianie uległy rodzaje i ilości odpadów niebezpiecznych oraz innych niż niebezpiecznych wytwarzanych w zakładzie w ciągu roku

oraz sposób gospodarowania odpadami wytwarzanymi w związku z eksploatacją instalacji IPPC.

Z przeprowadzonej analizy akustycznej uwzględniającej wszystkie źródła hałasu wynika, że wyliczona maksymalna wielkość poziomu hałasu, dla terenów chronionych akustycznie, mieści się w warunkach dla dopuszczalnej nocnej oraz dziennej wartości poziomu hałasu, określonej w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Częstotliwość prowadzenia pomiarów hałasu wynika z rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. 2014, poz. 1542). Zgodnie z § 10 i załącznikiem do ww. rozporządzenia Zakład ma obowiązek wykonywać okresowe pomiary hałasu w środowisku pochodzącego od instalacji raz na dwa lata. Nie zostały nałożone dodatkowe obowiązki w zakresie monitoringu hałasu.

Eksploatacja przedmiotowej instalacji nie obejmuje wykorzystywania, produkcji lub uwalniania substancji powodujących ryzyko oraz nie występuje możliwość zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu. Instalacja nie wymaga więc sporządzenia raportu początkowego. Zakład w celu ochrony środowiska gruntowo-wodnego przed ewentualnymi przeciekami stosuje szereg rozwiązań zabezpieczających, m.in. bezodpływowe, szczelne tace odporne na działanie ługu sodowego i wodorosiarczynu sodowego.

W wyniku przeprowadzonego postępowania postanowiono przychylić się w całości do wniosku Strony.

Z przedłożonych przez Wnioskodawcę dokumentów wynika, iż środowisko jest zabezpieczone przed ewentualnym, szkodliwym oddziaływaniem instalacji do wytwarzania, przy zastosowaniu procesów chemicznych, podstawowych produktów lub półproduktów chemii nieorganicznej, tj. instalacji do produkcji wodorosiarczynu sodowego.

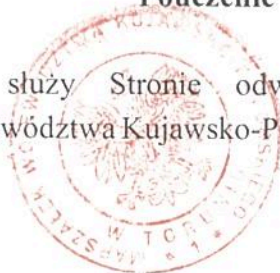
Jednocześnie w przypadku zmian w najlepszych dostępnych technikach, pozwalających na znaczne zmniejszenie wielkości emisji bez powodowania nadmiernych kosztów, lub gdy będzie to wynikało z potrzeby dostosowania eksploatacji instalacji do zmian przepisów o ochronie środowiska, pozwolenie może zostać cofnięte lub ograniczone bez odszkodowania, zgodnie z art. 216 ust. 2 w związku z art. 195 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2016 r. poz. 672 ze zm.).

Pozostałe ustalenia cytowanej decyzji Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 19 maja 2008 roku, znak ŚG-I.hf.760-1/7/08 (ze zm.), nie ulegają zmianie.

Uwzględniając powyższe orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy Stronie odwołanie do Ministra Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.

z up. Marszałka Województwa (1)
Aneta Jedrzejewska
Członek Zarządu

Otrzymują:

1. P.P.U.H. „HANZA” Sp. z o. o.
ul. Ceramiczna 6h
87-100 Toruń
2. a/a x3

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Środowiska
(wersja elektroniczna)
2. Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Gdańsku
(wersja elektroniczna)
3. Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Bydgoszczy
(wersja elektroniczna)

Za wydanie niniejszej decyzji uiszczono opłatę skarbową w wysokości 253,00 zł (słownie dwieście pięćdziesiąt trzy złote i 00/100) – wpłata na konto Urzędu Miasta w Toruniu Nr 37 1160 2202 0000 0000 8344 0799 – wysokość określona w części III pkt 40 załącznika do ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 r. (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 783 ze zm.).